

Abstrakt

Cílem této práce je vytvořit pedagogickou koncepci výchovy ke spiritualitě. Snažím se o zmapování různých pohledů na lidskou spiritualitu. Spiritualita je jedním z důležitých témat filozofie, proto se tomuto pohledu věnuji nejvíce. Následuje psychologie, v jejímž rámci se projevuje snaha uchopit tento pojem vědeckým způsobem. Všímám si také změn ve vnímání pojmu *spiritualita*, a to jak ve vztahu k náboženství, tak i k užívání tohoto pojmu, který je ekvivalentní s dříve častěji používaným pojmem *duchovnost*. Okrajově zmiňuji též některé teorie týkající se spirituality z oblasti biologie, kvantové fyziky a výzkumů mozku.

Po uvedení některých východisek, z kterých lze vytvořit pojmový aparát, docházím k vlastní definici spirituality, konkretizuji výchovu ke spiritualitě, včetně uvedení cílů, metod a forem této výchovy.

Součástí práce je i menší výzkum, v kterém se snažím zjistit, jaká je míra spirituality respondentů, co vše tuto míru ovlivňuje, jakými formami a metodami respondenti rozvíjí svoji spiritualitu. Výzkum dotazníkovou metodou je pojat dosti široce, tak, aby odpovídal charakteru této práce. Má spíše dokreslující význam.

V závěrečné části této práce uvádím praktický návrh pro výukový program rozvoje spirituality, který jsem sestavil pro Waldorfské lyceum v Semilech, kde jsem působil jako učitel.

Předpokládám, že by tato práce mohla sloužit jako příručka pro pedagogy, kteří by se problematikou spirituality zabývali.

Klíčová slova: výchova, duch, spiritualita, výchova ke spiritualitě, cíle, metody a formy výchovy.